

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 453

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 iunie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 71 din 28 februarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (2) lit. c) și d) din Codul de procedură fiscală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale	2-5
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
457.	— Decizie pentru eliberarea domnului Adrian-Marius Dobre din funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii și Justiției Sociale.....	6
458.	— Decizie pentru eliberarea domnului Adrian Ionuț Gâdea din funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene	6
459.	— Decizie privind eliberarea domnului Tudor Vesa din funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului	7
460.	— Decizie privind eliberarea domnului Adrian Mlădinoiu din funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului	7
461.	— Decizie pentru eliberarea doamnei Ioana-Andreea Lambru din funcția de secretar general adjunct al Guvernului, cu rang de secretar de stat	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 71**

din 28 februarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (2) lit. c) și d) din Codul de procedură fiscală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Marian Cazacu în Dosarul nr. 3.610/109/2013* al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 99D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Liviu Stancu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției de neconstituționalitate a depus note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales prezent, care, mai întâi, prezintă aspecte ce țin de admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, cu precădere faptul că, deși normele supuse controlului de constituționalitate modifică prevederi din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, ordonanță ce a fost abrogată prin noul Cod de procedură fiscală, în speță sunt aplicabile considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, mai ales că ultraactivitatea instituției juridice fiscale în discuție (răspunderea solidară) a fost prevăzută prin art. 352 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală; astfel, deciziile fiscale, prin raportare la textele criticate, se emit în continuare.

5. Pe fondul excepției de neconstituționalitate, arată că instituția fiscală (extinderea sferei persoanelor care răspund solidar pentru obligațiile de plată restante ale debitorului declarat insolubil) a fost introdusă în dreptul pozitiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010, în temeiul prerogativelor constituționale ale Guvernului cu privire la delegarea legislativă; prevederile constituționale ale art. 115 alin. (4) din Constituție impun adoptarea unor ordonanțe de urgență cu respectarea anumitor condiții, care în cazul ordonanței de urgență criticate nu sunt îndeplinite; spre exemplu, în ceea ce privește motivarea urgenței, în cuprinsul acestea nu există nicio referire cu privire la răspunderea solidară sau de ce adoptarea ordonanței de urgență nu poate fi amânată; cel mai evident conflict cu Legea

fundamentală îl constituie justificarea situației extraordinare. În acest context, prezintă cele cuprinse în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010.

6. În continuare, menționează că, dat fiind obiectul litigiului, s-a avut în vedere contestarea prevederilor din ordonanța de urgență care modifică și completează normele de procedură fiscală, respectiv art. 27 alin. (2) lit. c) și d) din Codul de procedură fiscală. Consideră că aspectele particulare reținute în preambulul ordonanței de urgență (fraudă fiscală, taxa pe valoarea adăugată, duty-free) au constituit, în opinia Guvernului, temei de realizare a unei noi instituții, care implică tot ansamblul legislației fiscale; astfel, prevederile legale criticate introduc o reglementare cu caracter fiscal ce se aplică tuturor activităților economice și tuturor persoanelor ce au calitatea de administrator în tot spectrul activităților economice la nivel național. Față de cele prezentate, apreciază că prin reglementarea criticată sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 115 alin. (4) și art. 115 alin. (6) coroborat cu art. 44 din Constituție.

7. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 271 din 22 martie 2012. Totodată, arată că, de altfel, textul criticat nu reglementează o modalitate de diminuare a patrimoniului, ci stabilește o sancțiune aplicabilă în cazul încălcării prevederilor legale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Decizia nr. 48/R-CONT din 13 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.610/109/2013*, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marian Cazacu cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva unei sentințe civile pronunțate de Tribunalul Argeș — Secția civilă prin care i-a fost respinsă acțiunea formulată în contradictoriu cu Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 sunt neconstituționale deoarece, prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență, Guvernul, în mod vădit, se substituie puterii legislative, abuzând de prerogativa oferită de Constituție, cu depășirea limitelor delegării legislative. În acest context se arată că motivele expuse în preambulul ordonanței de urgență, care au stat la baza adoptării acesteia, nu se încadrează în condițiile prevăzute

de dispozițiile constituționale referitoare la adoptarea ordonanțelor de urgență.

10. Totodată, se consideră că prin intermediul acestui act normativ se încalcă/este afectat dreptul de proprietate privată al administratorului prin atragerea răspunderii sale patrimoniale sau a oricăror persoane ce ar putea fi vinovate de starea de insolvență. Prin textele de lege criticate se instituie modalități prin care autoritatea fiscală dobândește posibilitatea directă de diminuare a patrimoniului privat.

11. **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale este neîntemeiată.

12. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Mai întâi, face precizarea că textul criticat este abrogat, soluția legislativă fiind preluată de dispozițiile art. 25 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, menționează că instanța de contencios constituțional, în jurisprudența sa, a reținut că atât în preambulul ordonanței de urgență, cât și în expunerea de motive se arată care a fost scopul adoptării acestui act normativ, iar elementele prezentate vizează interesul general public, care a determinat adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. Cu privire la pretinsa atingere adusă dreptului de proprietate, susține că textul criticat nu reglementează o modalitate de diminuare nejustificată a patrimoniului, ci stabilește o sancțiune aplicabilă în cazul încălcării prevederilor legale.

14. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile criticate sunt constituționale. Precizează că, sub aspectul conformității dispozițiilor criticate cu art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, sens în care este Decizia nr. 271 din 22 martie 2012. În ceea ce privește critica raportată la dispozițiile art. 115 alin. (6) și art. 44 alin. (1) din Constituție, arată că dreptul de proprietate nu este un drept absolut. Libertatea economică trebuie exercitată în condițiile legii, cetățenii având îndatorirea fundamentală de a contribui, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice. În acest context, menționează dispozițiile art. 1 paragraful 2 cu privire la dreptul statelor de a adopta legile necesare pentru a asigura plata impozitelor, contribuțiilor sau a amenzilor din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din actul de sesizare, îl constituie dispozițiile art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele

măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 23 iunie 2010. Din examinarea notelor scrise ale autorului excepției de neconstituționalitate, precum și din susținerile apărătorului ales prezent la ședința de dezbateri, reiese că acesta critică prevederile art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 în ceea ce privește modificarea și completarea dispozițiilor art. 27 alin. (2) lit. c) și d) din Codul de procedură fiscală, precum și ale ordonanței de urgență în ansamblu.

18. Curtea observă că prin art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale se modifică și se completează unele dispoziții din Codul de procedură fiscală, iar potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, drept pentru care instanța de contencios constituțional reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 27 alin. (2) lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale.

19. Dispozițiile art. 27 alin. (2) lit. c) și d) din Codul de procedură fiscală, criticate în mod punctual, au următorul cuprins: *„Răspunderea solidară [...] (2) Pentru obligațiile de plată restante ale debitorului declarat insolubil, în condițiile prezentului cod, răspund solidar cu acesta următoarele persoane: [...]*

c) administratorii care, în perioada exercitării mandatului, cu rea-credință, nu și-au îndeplinit obligația legală de a cere instanței competente deschiderea procedurii insolvenței, pentru obligațiile fiscale aferente perioadei respective și rămase neachitate la data declarării stării de insolabilitate;

d) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credință, au determinat nedeclararea și/sau neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale;”

20. Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost abrogată prin art. 354 lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, act care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016, potrivit art. 353 din aceeași lege. Însă, având în vedere prevederile art. 352 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015, potrivit cărora *„Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare”*, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a stabilit că sintagma *„în vigoare”* din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 27 alin. (2) lit. c) și d) din Codul de procedură fiscală, astfel cum au fost modificate prin art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale.

21. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată și art. 115 alin. (4) și (6)

referitor la condițiile în care pot fi adoptate ordonanțele de urgență și la limitele domeniului de reglementare a acestora.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate formulează atât critici de neconstituționalitate extrinseci, cât și critici de neconstituționalitate intrinseci, considerând că sunt încălcate prevederile art. 115 alin. (4) și art. 115 alin. (6) prin raportare la art. 44 alin. (1) din Constituție.

23. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 115 alin. (4), potrivit cărora „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora*”, Curtea observă că prin Decizia nr. 271 din 22 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 16 mai 2012, a analizat compatibilitatea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 prin raportare la aceste dispoziții constituționale și a reținut că o asemenea critică este neîntemeiată.

24. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 a fost adoptată în temeiul delegării legislative constituționale, respectiv art. 115 alin. (4), iar Guvernul, în virtutea acestor prevederi constituționale, arată care a fost scopul adoptării acestei ordonanțe de urgență, astfel cum reiese atât din preambulul acestui act normativ, cât și din expunerea de motive ce însoțește proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale, motivând situația extraordinară și urgența care au impus adoptarea acesteia. Astfel, se arată că adoptarea acestui act normativ este făcută având în vedere: necesitatea combaterii în regim de maximă urgență a fraudei fiscale în domeniul TVA pentru livrările de: cereale, plante tehnice, legume, fructe, carne, zahăr, făină, pâine și produse de panificație; necesitatea stabilirii unor standarde minime comune pentru înregistrarea și scoaterea din evidență a persoanelor impozabile care efectuează operațiuni de comerț intracomunitar, în special achiziții intracomunitare de bunuri, în vederea diminuării evaziunii fiscale în domeniul TVA; pentru asigurarea unei mai bune monitorizări a operatorilor economici care desfășoară operațiuni cu produse accizabile, respectiv produse energetice, alcool și băuturi alcoolice și tutun prelucrat, în vederea accelerării încasării accizelor la bugetul de stat și a diminuării evaziunii fiscale în domeniu; în scopul întăririi supravegherii și controlului vamal al activității de introducere și comercializare a mărfurilor în regim duty-free; pentru instituirea unor pârgii care să conducă la creșterea gradului de colectare a veniturilor bugetare.

25. Ca atare, elementele prezentate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 vizează interesul general public, care determină adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public.

26. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției a prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție, potrivit cărora „*Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică*”, din motivarea autorului excepției de neconstituționalitate reiese că dreptul fundamental pretins afectat este dreptul de proprietate prevăzut de dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție.

27. Referitor la interdicțiile și limitele de reglementare pe calea ordonanțelor de urgență, prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, Curtea a reținut că din interpretarea art. 115 alin. (6) din Constituție „se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și

necon condiționată atunci când menționează că «nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale» și că «nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică». În celelalte domenii prevăzute de text — regimul instituțiilor fundamentale ale statului sau drepturile și libertățile prevăzute de Constituție, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin». În continuare, Curtea a arătat că „verbul «a afecta» este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: «a suprima», «a aduce atingere», «a prejudicia», «a vătăma», «a leza», «a antrena consecințe negative»”.

28. Prevederile art. 27 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală reglementează măsuri cu privire la răspunderea solidară, respectiv persoanele care răspund solidar cu debitorul, precum și persoanele care răspund solidar pentru obligațiile de plată restante ale debitorului declarat insolubil. Astfel, răspund solidar cu debitorul următoarele persoane: a) asociații din asocierile fără personalitate juridică, inclusiv membrii întreprinderilor familiale, pentru obligațiile fiscale datorate de acestea, în condițiile prevăzute la art. 20, alături de reprezentanții legali care, cu rea-credință, au determinat nedeclararea și/sau neachitarea obligațiilor fiscale la scadență; b) terții popriți, în situațiile prevăzute la art. 149 alin. (9), (10), (12) și (15), în limita sumelor sustrase indisponibilizării; c) reprezentantul legal al contribuabilului care, cu rea-credință, declară băncii, potrivit art. 149 alin. (12) lit. a), că nu deține alte disponibilități bănești [art. 27 alin. (1) din Codul de procedură fiscală].

29. Pentru obligațiile de plată restante ale debitorului declarat insolubil, în condițiile prezentului cod, răspund solidar cu acesta următoarele persoane: a) persoanele fizice sau juridice care, anterior datei declarării insolvabilității, cu rea-credință, au dobândit în orice mod active de la debitorii care și-au provocat astfel insolvabilitatea; b) administratorii, asociații, acționarii și orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea persoanei juridice debitoare prin înstrăinarea sau ascunderea, cu rea-credință, sub orice formă, a activelor debitorului; c) administratorii care, în perioada exercitării mandatului, cu rea-credință, nu și-au îndeplinit obligația legală de a cere instanței competente deschiderea procedurii insolvenței, pentru obligațiile fiscale aferente perioadei respective și rămase neachitate la data declarării stării de insolvabilitate; d) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credință, au determinat nedeclararea și/sau neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale; e) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credință, au determinat restituirea sau rambursarea unor sume de bani de la bugetul general consolidat fără ca acestea să fie convenite debitorului [art. 27 alin. (2) din Codul de procedură fiscală].

30. Din examinarea dinamicii legislative, Curtea observă că unele dintre soluțiile legislative criticate se regăseau și în Codul de procedură fiscală în forma nemodificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010, respectiv faptul că pentru obligațiile de plată restante ale debitorului declarat insolubil, în condițiile prezentului cod, răspund solidar cu acesta următoarele persoane „*administratorii, asociații, acționarii și orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea persoanei juridice debitoare prin înstrăinarea sau ascunderea, cu rea-credință, sub orice formă, a activelor debitorului*”.

31. Cu privire la persoanele care trebuie să achite obligațiile restante ale debitorului, Curtea s-a mai pronunțat, în raport cu prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție, sens în care este, spre exemplu, Decizia nr. 589 din 14 aprilie 2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 27 mai 2009.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că excepția de neconstituționalitate ce privește dispozițiile art. 27 și art. 28 din Codul de procedură fiscală este neîntemeiată. Alegerea făcută de legiuitor cu privire la persoanele care trebuie să achite obligațiile restante ale debitorului este justificată de legătura strânsă între acestea și debitorul declarat insolubil. Aceasta deoarece au dobândit în orice mod, cu rea-credință, active de la debitor anterior datei declarării insolabilității sau au provocat în calitate de administratori, asociați și acționari insolabilitatea debitorului prin înstrăinarea sau ascunderea cu rea-credință, sub orice formă, a bunurilor mobile și imobile proprietatea acestuia ori dacă controlează, este controlată sau se află sub control comun cu debitorul, în accepțiunea legii, caz în care patrimoniile acestora din urmă sunt atât de strâns legate cu cel al debitorului, încât de multe ori acestea chiar se identifică între ele. Curtea a mai observat că aceste texte de lege își găsesc aplicarea numai după data declarării insolabilității debitorului potrivit art. 176 din Codul de procedură fiscală, dată până la care debitorul, respectiv celelalte persoane interesate, precum administratorul, asociații sau acționarii pot face apărările pe care le consideră necesare pentru a evita situația ca societatea să fie declarată insolubilă.

32. De asemenea, Curtea a reținut că textele criticate nu încalcă art. 44 alin. (1)—(3) din Constituție, din moment ce diminuarea patrimoniului persoanelor responsabile de starea de insolabilitate a societății este consecința firească a săvârșirii unor fapte culpabile care au generat insolabilitatea societății (a se vedea și Decizia nr. 330 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 19 mai 2010).

33. În acest context, este de menționat și faptul că una dintre condițiile pentru atragerea răspunderii solidare este că persoanele respective (administratorii) în perioada exercitării mandatului, cu rea-credință, nu și-au îndeplinit obligația legală de a cere instanței competente deschiderea procedurii insolvenței, pentru obligațiile fiscale aferente perioadei respective și rămase neachitate la data declarării stării de insolabilitate, sau să determine cu rea-credință nedeclararea și/sau neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale.

34. Având în vedere că nu este afectat dreptul de proprietate, nu se poate reține nici pretinsa încălcare a prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece considerentele mai sus

menționate se aplică *mutatis mutandis* și în ceea ce privește soluțiile legislative criticate în prezenta cauză.

35. Referitor la susținerea potrivit căreia prin intermediul acestui act normativ este afectat dreptul de proprietate privată al administratorului prin atragerea răspunderii sale patrimoniale sau a oricăror persoane ce ar putea fi vinovate de starea de insolvență, deoarece, prin textele de lege criticate, se instituie modalități prin care autoritatea fiscală dobândește posibilitatea directă de diminuare a patrimoniului privat, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată.

36. În raporturile de drept material fiscal, organele fiscale au îndrituirea legală de a emite acte administrative fiscale. Dreptul fiscal și procedura fiscală fac parte din dreptul public, ceea ce înseamnă că subiecții unor astfel de raporturi nu pot fi egali în drepturi și obligații. Astfel, unul dintre subiectele raportului de drept fiscal, și anume organul fiscal, are o poziție dominantă, fiind înzestrat cu exercițiul puterii de stat în virtutea căreia are competența legală de a stabili impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat, cât și de a urmări încasarea acestora, astfel încât, în situația în care sumele de bani datorate bugetului nu mai pot fi încasate de la debitorul inițial, printre altele și din motivele prevăzute de textul criticat, să poată urmări și alte persoane decât debitorul care au contribuit efectiv la intrarea acestuia în stare de insolvență. Reglementarea instituției răspunderii solidare cu debitorul este un aspect al raporturilor de drept material fiscal, astfel încât organul fiscal, parte a puterii executive, are legitimitatea constituțională de a stabili, potrivit legii, răspunderea solidară a persoanelor prevăzute la art. 27 din Codul de procedură fiscală.

37. În temeiul art. 205 și următoarele din Codul de procedură fiscală, instanța de judecată are competența de a cenzura legalitatea și temeinicia actelor administrativ-fiscale (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.357 din 27 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 9 decembrie 2009).

38. Față de cele prezentate, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, în raport de prevederile art. 115 alin. (4) și art. 115 alin. (6) coroborate cu ale art. 44 alin. (1) din Constituție, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

39. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marian Cazacu în Dosarul nr. 3.610/109/2013* al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 27 alin. (2) lit. c) și d) din Codul de procedură fiscală, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Adrian-Marius Dobre
din funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii
și Justiției Sociale**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian-Marius Dobre se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii și Justiției Sociale.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Victor-Viorel Ponta

București, 16 iunie 2017.

Nr. 457.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Adrian Ionuț Gâdea
din funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării
Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Ionuț Gâdea se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Victor-Viorel Ponta

București, 16 iunie 2017.

Nr. 458.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Tudor Vesa
din funcția de secretar de stat
în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Tudor Vesa se eliberează din funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Victor-Viorel Ponta

București, 16 iunie 2017.
Nr. 459.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Adrian Mlădinoiu
din funcția de secretar de stat
în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Mlădinoiu se eliberează din funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Victor-Viorel Ponta

București, 16 iunie 2017.
Nr. 460.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea doamnei Ioana-Andreea Lambru
din funcția de secretar general adjunct al Guvernului,
cu rang de secretar de stat**

În temeiul art. 15 lit. b) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ioana-Andreea Lambru se eliberează din funcția de secretar general adjunct al Guvernului, cu rang de secretar de stat.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Victor-Viorel Ponta

București, 16 iunie 2017.

Nr. 461.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 055471